

SLOVENSKI NAROD

UREDNIŠTVO IN UPRAVA: LJUBLJANA, PUCCINIEVA ULICA 6 — TELEFON: 31-22, 31-23, 31-24, 31-25 in 31-26 — Izdaja več dne opoldne — Mesečna novčina 11.— Kr.
IZKLJUCNO ZASTOPSTVO za oglaševanje v Kraljevine Italije in monarhiji ima
UNIONE PUBBLICITA ITALIANA S. A. MILANO

Ratum pri poštnem delovanju zavoda:
Ljubljana, Nov. 18-22

CONCESSIONARIA ESCLUSIVA per la pubblicità di provenienza italiana ed estera: UNIONE PUBBLICITA ITALIANA S. A. MILANO.

Uspešno bombardiranje sovražnih pristanišč

Napadi italijanskih in nemških bombnikov na Bizerto,
Suso in Bono — 30 sovražnih letal sestreljenih

Glavni stan italijanskih Oboroženih sil je objavljal 25. maja naslednje 0199. vojno poročilo:

Letalske skupine Osi so bombardirale pristanišči Susa in Bona in učinkovito zaprile njihove naprave.

Livorno, Foggia, področje Lucere in kraje na Siciliji je napadlo sovražno letalstvo, ki je odigralo bombe in obstrelovalo s streljicami; znatna škoda na javnih zgradbah in civilnih poslopjih ter številne žrtve v Livornu, manj občutne izgube in manjša škoda v drugih krajinah.

Med temi napadi je bilo sestreljenih 15 sovražnih letal; naši lovci so jih sestreljili 4 nad Livornom, nemški lovci 4 nad Sicilijo, 7 pa protiletalsko topništvo, izmed teh 2 nad Livornom, 1 nad Pantellerijo, 1 nad Porto Empedocle, 2 nad Castelvetrano in 1 nad Marsala.

Dosegljeg ugotovljene žrtve med prebivalstvom zaradi napadov, ki so omenjeni v današnjem poročilu, znašajo 51 mrtvih in 249 ranjenih v Livornu, 6 mrtvih in 9 ranjenih v bližini Lucere.

Glavni stan italijanskih Oboroženih sil je objavljal 30. maja naslednje 1.100 vojno poročilo:

Nemški težki bombniki so metali ponoči bombe srednjega in velikega kalibra na pristanišče v Bizerti.

Otok Pantellerijo so ponovno napadla sovražna letala, izmed katerih so 12 sestreljili protiletalske baterije.

Razen tega so bili bombardirani brez omenbe vredne škode S. Antico in okolica Cagliarija. Protobrambo topništvo je sestreljilo 2 letala, izmed katerih je eno padlo v morje, drugo pa blizu Mercuredduja.

V borbah z našimi lovci se je eno Splitfire zrušil na tla blizu Trapanija.

Vladar in Piemontská princeša v Livornu

Livorno, 29. maja, s. V Livorno je došpel danes Vel. Kralj in Ceser, ki je obiskal kraje, nad katerimi se je znesel sovražni bes. Kralj in Ceser se je podal načelo v civilno bolnišnico, kjer je obiskal ratnike zaradi letalskega napada, in je imel za vsa besede skrbnega zanimanja in voščila. Livornsko prebivalstvo je prirejalo vladarju vroče zahvalne manifestacije.

Livorno, 30. maja s. Kr. Vis. princeša Piemontska je nepričakovano prisela v Livorno in je obiskala ljudi, ki so bili ranjeni ob nedavnem sovražnem napadu. Ljubeznivo se je zanimala za usodo vseh. V svojstvu in specijskih pravilnostih bolničarka kralja se je vzvrsena princeša, ki je nepričakovano prisela tudi o delovanju bolničark. ki so dokazale svojo vmeno in požrtvovost. Nato se je podala v najbolj privzeta področja mesta ter se pomudila med prizadetimi družinami, katere je tolažila. Po Livornu je obiskala vojaško bolnišnico v Calembornu, nato pa še civilno bolnišnico v Pisi.

Iz „Odredbenega lista“

Navodila o pravicah in o dolžnostih pripadnikov PNF

Rim, 29. maja, s. Odredbeni list PNF št. 16 objavlja:

Stranki znak ne more nadomestiti noben drug znak, vključno onega za skvadriste in za Milico. Ta znak je viden izraz odločne volje našega ponosa, da hočemo biti člani Stranke. Hierarhi ne smejno nikoli odrejati, da je treba znak nositi, temveč morajo brez nadaljnje izločitvi iz vrst Stranke vsakogar, kdo prekrši ta zakon časti z naslednjim utemeljitevijo: »Nevreden, da bi pripadal PNF zaradi pomanjkanja osebne časti in političnega poguma. Izkaznica PNF je izkaznica za prostovoljno pripadnost k borbeni milici, ki je stalno v službi Revolucije in Domovine in mora zaradi tega pomeniti enako za vse fašiste. Zaradi tega je odpravljeno častna izkaznica, kakor jo določa čl. 89 pravilnika PNF.«

Zvezni tajniki bodo v svečani obliki izročili izkaznice PNF naslednjim tovaršem: a) družinskim poglavjarjem padilih v vojni, ki so bili odlikovani z zlato kolajno; b) odlikovanimi z zlato kolajno; c) družinskim poglavjarjem, padilih za Revolucijo; d) najbolj poškodovanim in največjim invalidom in vojne; e) poškodovanim in invalidom za Revolucijo; f) najbolj poškodovanim in največjim invalidom zaradi dela, in g) roditeljem sedmih in več otrok.

Stranka daje tudi podpore, ni pa podpora ustanovu in še manj benzinat. Zaradi tega Stranka ni dolžna skrbeti za vzdrževanje fašistov, ki se bodo vrnili po končanem mandatu v njeni vrsti. Stranka služi sebi, ne pa drugim. Izraz »služil sem Stranki toliko let«, ki zveni kakor pravica do nečesa, mora izginuti iz naše govorice. Ce sluzimo Stranki, služimo narodu in torej tudi samim sebi. Stranka daje vedno vsakemu članu in v vsakem primeru mnogo več, kakor lahko vsak izmed nas da Stranki. Delo za vojno namene ne sme biti ustavljen iz nobenega razloga. Zaradi tega ni nobenega opravičila, ki bi fašiste razrešilo zaposlitve v vojne namene.

Prof. Palmieri o pokolu v Katynu

Neapelj, 26. maja. V Kr. akademiji zdravniško-kirurških ved je imel prof. Vincenzo Mario Palmieri dane predavanje o rezultatih mednarodne preiskave sodine medicine glede trupel, ki so jih izkopali v proslistem katinskem gozdu pri Smolensku.

Potem je omenil odkonitev mednarodnega Rdečega kriza, da bi izvršil preiskavo, in sklep nemške vlade, da sklice mednarodno komisijo sodnih zdravnikov, v kateri je govornik zastopal Italijo, je prof. Palmieri izjavil, da je komisija potem, ko je v Smolensku reiskala trupla, dokumente, kraje, priče vse drugo, kar je smatrala za potrebno, osredotočila svojo pozornost na tri medicinsko-sodne probleme, na identifikacijo trupel, na vrzok smrti in na dobo, ko je bilo povzročeno smrt.

Governik je podrobno opisal uporabljeni postopki in rezultate, ki jih je komisija dosegla. Že po prvih izkopilih je bilo mogoče jasno ugotoviti, da je šlo za poljske častnike, ki so bili vsi umorjeni s strehom v tikanik, da je imela približno polovico trupel zvezane na lrbtu in so imeli nekatere glave v vrečah, ki so bile privezane na vrat.

Prof. Palmieri je nato dokazal, da je suho in pečeno zemljišče ohranilo trupla razmeroma dobro in enako tudi dokumente, ki so jih našli pri žrtvah. Na podlagi teh dokumentov je bilo mogoče razpoznavati žrtve ta-

Hierarhi, ki prostovoljno dosežejo predpravico, da lahko služijo domovinu v orodju morajo svoji politični in organizacijski mandat vrneti na razpolago Stranki. Da se tako zajamči neprakenjeno delo v vodstvu organizacije. Bojevniki bodo po povratku prejeli pravično priznanje. Vsi fašisti morajo pozdravljati zlate kolajne v svoje padilki, ki so bili odlikovani z zlato kolajno, ki nosijo znake. Nadalje je obvezno, da morajo vsi organizirani pri GILu. Ballili, avanguardistični mladi fašisti, pozdravljati vse častnike Oborožene sile. Zaupnice in tajnike ženskih fašistev naj izbirajo svoje sodelavke s prednostjo za one članice, ki imajo svoje med padilimi za Domovino. Vsi člani, ki so kakor koli določeni zastopati PNF pri upravnih svetih, morajo morda pripadajoče dohodke zaradi te funkcije odstopiti Narodnemu fašističnemu društvu za padle, poškodovanec in invalide med civilnim prebivalstvom po sovražnem bombardiranju. Dejstvo, da smo v vojni, ne more opraviti ustavitev športnega delovanja. Kolikor se šport po fašističnem razumevanju ne izvaja samo za telesno krepitev, temveč je eno izmed najbolj učinkovitih sredstev za vzgojo. Ki da mlademu človeku značaj bojevnika. V športu se mladi človek pripravlja za vojno in vzdržuje telesno krepak in moralno močan vse doletje dokler ga dolžnost ne pokliče pod zastavo. Zaradi tega morajo športna tekmovanja teči dalje tudi v vojni. Italijanski šport bo zasedeval svoj glavni cilj, in sicer, da bo pripravil mladino in telesnem in moralnem pogledu za dobre borce. Zaradi tega bo šport bodisi med posamezniki ali v mnogočah uživali največjo podporo. Dovoljeno bodo vse najrazličnejše konkurenčne, prilagodene nekaterim posebnim potrebam zaradi vojnega stanja. Prav tako bodo ohranjeni tudi vse nacionalne športne naprave, medtem ko bo profesionalizem med športniki omelan na najmanjšo mero in bo odpravljeno tudi vsako fanatično in nekoristno povelelivanje posameznikov na tem področju.

Z ostale vzhodne fronte poročajo o uspešnem delovanju lastnih napadnih oddelkov. Za lov na podmornice uporabljene enote vojnarske so potopile v Finskom zaledju sovjetsko podmornico.

Oddelki sovražnih letal so včeraj podnevi napadli bretonsko mesto Rennes, kakov tudi nekatera oporišča ob atlantski obali in bombardirala ponoc vec zapadno-nemških krajev. Povzročena je bila deloma večja škoda na poslopjih. Prebivalstvo, posebno v Wuppertalu, je imelo izgube. Po doslej razpoložljivih vesteh je bilo sestreljenih 57, po večini strelomotornih sovražnih letal. Izgubili smo štiri lastne lovec.

Nemški težki bojni letala so obstreljala v noči na 30. maja ponovno pristaniško področje Bizerce.

V včeraj javljeni taki nemških začasnih oboronskih sil z oddelkom angleških briljolov so se naši uspehi še bistveno povečali, kajti sovražnik je skupno izgubil pet briljolov, dva nadaljnja pa sta bila hudo poškodovana in sta začela goreti.

Naše podmornice so bile zadne dneve na severnem in južnem Atlantiku v budih borbah s konvoji, ki so jih naše vrte posadke na podmornice vodile z državnim napadnim duhom in najhujšo zagrizenostjo. Potopile so 15 ladij s skupno 90.000 br. reg. te-

Z ostale vzhodne fronte poročajo o uspešnem delovanju lastnih napadnih oddelkov. Za lov na podmornice uporabljene enote vojnarske so potopile v Finskom zaledju sovjetsko podmornico.

Oddelki sovražnih letal so včeraj podnevi napadli bretonsko mesto Rennes, kakov tudi nekatera oporišča ob atlantski obali in bombardirala ponoc vec zapadno-nemških krajev. Povzročena je bila deloma večja škoda na poslopjih. Prebivalstvo, posebno v Wuppertalu, je imelo izgube. Po doslej razpoložljivih vesteh je bilo sestreljenih 57, po večini strelomotornih sovražnih letal. Izgubili smo štiri lastne lovec.

Nemški težki bojni letala so obstreljala v noči na 30. maja ponovno pristaniško področje Bizerce.

V včeraj javljeni taki nemških začasnih oboronskih sil z oddelkom angleških briljolov so se naši uspehi še bistveno povečali, kajti sovražnik je skupno izgubil pet briljolov, dva nadaljnja pa sta bila hudo poškodovana in sta začela goreti.

Naše podmornice so bile zadne dneve na severnem in južnem Atlantiku v budih borbah s konvoji, ki so jih naše vrte posadke na podmornice vodile z državnim napadnim duhom in najhujšo zagrizenostjo. Potopile so 15 ladij s skupno 90.000 br. reg. te-

Z ostale vzhodne fronte poročajo o uspešnem delovanju lastnih napadnih oddelkov. Za lov na podmornice uporabljene enote vojnarske so potopile v Finskom zaledju sovjetsko podmornico.

Oddelki sovražnih letal so včeraj podnevi napadli bretonsko mesto Rennes, kakov tudi nekatera oporišča ob atlantski obali in bombardirala ponoc vec zapadno-nemških krajev. Povzročena je bila deloma večja škoda na poslopjih. Prebivalstvo, posebno v Wuppertalu, je imelo izgube. Po doslej razpoložljivih vesteh je bilo sestreljenih 57, po večini strelomotornih sovražnih letal. Izgubili smo štiri lastne lovec.

Nemški težki bojni letala so obstreljala v noči na 30. maja ponovno pristaniško področje Bizerce.

V včeraj javljeni taki nemških začasnih oboronskih sil z oddelkom angleških briljolov so se naši uspehi še bistveno povečali, kajti sovražnik je skupno izgubil pet briljolov, dva nadaljnja pa sta bila hudo poškodovana in sta začela goreti.

Naše podmornice so bile zadne dneve na severnem in južnem Atlantiku v budih borbah s konvoji, ki so jih naše vrte posadke na podmornice vodile z državnim napadnim duhom in najhujšo zagrizenostjo. Potopile so 15 ladij s skupno 90.000 br. reg. te-

PONOSEN ODGOVOR ITALIJE

V imenu vsega italijanskega naroda vojni pohabljeni plamteče in s prezirjem zavračajo anglosaške grožnje in vabe

Rim, 30. maja, s. Davi je v veliki avli v Invalidskem domu šef pohabljencev Italije Carlo del Croix sklical k rapportu vpisanje vse Italije, ki so ga postavili v invalidskih domih in v domih fašistov. V veliki avli so bili navzoči podtagnik Stranke Cucco kot zastopnik tajnika Scorz, podtagnik v predsedništvu ministarskega sveta Rossi, podtagnik v ministrstvu za korporacije Bacchini, zastopnik v liktorskih mladine, večje skupine mnogih pohabljencev, slepcev, odklicankov z zlato kolajno in drugih padilih maturantov. Preden je Carlo del Croix govoril, so bili blago posvečeni pravilnik rimskega pohabljenca.

»Pohabljeni Italije! Ni nam oblasti in tudi ne namena, da bi naš glas dosegel načrti tabor, in vendarne zahtevamo, da se prihranijo nekristino laskanje in cene načrte narodu, kateremu inferiornost v sredstvih in nenačljenjima sreča nista nikoli preprečili borbne skrajnosti.

Pohabljeni Italije! Nismo oblasti in tudi ne namena, da bi naš glas dosegel načrti tabor, in vendarne zahtevamo, da se prihranijo nekristino laskanje in cene načrte narodu, kateremu inferiornost v sredstvih in nenačljenjima sreča nista nikoli preprečili borbne skrajnosti.

Pohabljeni Italije! Nismo oblasti in tudi ne namena, da bi naš glas dosegel načrti tabor, in vendarne zahtevamo, da se prihranijo nekristino laskanje in cene načrte narodu, kateremu inferiornost v sredstvih in nenačljenjima sreča nista nikoli preprečili borbne skrajnosti.

Pohabljeni Italije! Nismo oblasti in tudi ne namena, da bi naš glas dosegel načrti tabor, in vendarne zahtevamo, da se prihranijo nekristino laskanje in cene načrte narodu, kateremu inferiornost v sredstvih in nenačljenjima sreča nista nikoli preprečili borbne skrajnosti.

Pohabljeni Italije! Nismo oblasti in tudi ne namena, da bi naš glas dosegel načrti tabor, in vendarne zahtevamo, da se prihranijo nekristino laskanje in cene načrte narodu, kateremu inferiornost v sredstvih in nenačljenjima sreča nista nikoli preprečili borbne skrajnosti.

Pohabljeni Italije! Nismo oblasti in tudi ne namena, da bi naš glas dosegel načrti tabor, in vendarne zahtevamo, da se prihranijo nekristino laskanje in cene načrte narodu, kateremu inferiornost v sredstvih in nenačljenjima sreča nista nikoli preprečili borbne skrajnosti.

Pohabljeni Italije! Nismo oblasti in tudi ne namena, da bi naš glas dosegel načrti tabor, in vendarne zahtevamo, da se prihranijo nekristino laskanje in cene načrte narodu, kateremu inferiornost v sredstvih in nenačljenjima sreča nista nikoli preprečili borbne skrajnosti.

</

Predstavništvo Perugije v Ljubljani

V Ljubljano je prispelo predstavništvo starodavnega italijanskega mesta Perugije in je v soboto 29. t. m. ob 9.30 perugijski župan g. Agostini z dvema mestnima svedovalcema v spremstvu generala g. Maggiore Pennja v mestni hiši obiskal ljubljanske župana generala Leona Rupnika. Predstavništvo slavne Perugije je poželel dobrodošlico general Rupnik v spremstvu generalnega tajnika Franca Jancigaja, načelnika finančnega oddelka dr. Grošja in svojih tajnikov. Župan Perugije je izrekel pozdrave Perugije županu in ljubljanskemu prebivalstvu ter posebno poudarjal prijazno lepoto Ljubljane. Z velikim zanimanjem je občudoval slikovito magistratno dvorišče s kipi italijanskih kiparjev Robbe in Tolme-

singerju, prav poohvalno pa se je izrazil tudi o delih slikarja Ivana Vavpotiča in slikarice Ivane Kobilce v veliki dvorani. Naposled si je predstavništvo z velikim zanimanjem ogledalo model Emone in model Valvasorjeve Ljubljane. V spomin na prijateljski obisk predstavništva mesta Perugije je župan general Rupnik izročil perugijskemu županu medaljo mesta Ljubljane. Po prizrenem razgovoru se je predstavništvo izjavilo.

Ob 11. dopoldne je župan general Rupnik s svojim osebnim tajnikom predstavništvu mesta Perugije vrnil obisk s prošnjo, naj sporoči prebivalstvu Perugije najtopljeje pozdrave Ljubljane, in s prisrčno željo po čim prejšnjem svodenju.

Igralska skupina Renza Riccija

Tieri: Tako ljudi! — Viola: Skupno življenje — Bracco: Mali svetnik

Ljubljana, 31. maja.

Razne slovenske, romanske in germaniske igralske skupine so že gostovale na ljubljanskem slovenskem odu. Tem bolj so bile dobrodoše, čim več so prinesli izražaj svojskega v uprizoritativu, v igranju in v repertoarju. Pri vseh smo našli poleg lepotne govorice, tako različne v glasovni glasbi, a zmerom skladne v izražanju čustev, tudi njih značilni narodni znaci v igranju.

Družba Renza Riccija se nam je predstavila na treh večerih s tremi igrami, in vzhlik ob zaključku: »V niti e se!« so kazali, da je umetnost družbe ugajala tako, da je ostavila zlasti seveda na rojake — globok vtis. Poselna vrline Riccijeve skupine je dejstvo, da je vse igralsko osebje dokaj enotno sposobno in izvrstno vigrano, tako da je v celoti podajalo harmonijo, ki je ni motila nobena nesoglasna postranstvenost. V svojih glavnih predstavnikih pa nam je gostovanje nudilo umetnike, ki si jih zapomnimo: Renzo Ricci, Arnaldo Martelli, Eva Magni in Lola Braccini so igralci odličnih sposobnosti in tudi osebno zelo prikupe.

Svoje mojstrstvo so kazali prva dva večera v lahkočno zgrajenih konverzacijskih igrah brez posebno razgibanj dogodkov. Ta lahkočnost, prožnost in neprisiljenost, v žuboreč tekočih dialogih, vsekoci psihološko zajetih in naravno podajanih, nam je izizvala občutek popolnega doživljanja in izvajanja v resničnosti. Brez patetike, brez poudarjanja posameznih besed, brez velikih kretenj udov in brez odvečnega premikanja in preselanja sta se razvijali komediji vendar živo in včinkovo; skupni vtis je bil, kakor bi gledal doživljajanje res kulturnih in do vika civiliziranih oseb, ki ostajajo v vseh položajih gentlemanlike. Nacionalno značilna je zvonka, mehko glasna, vokalov bogata, virtuožna agilita, a vedno jasna govorica ter njihovo nonšalantno, tako ohlapno elegantno in kar domačnostno neprisiljeno vedenje. V tem vedenju ni nič napetega, togega, afektiranega ali pokrobljenega; vse je mehko, prozno, toplo, ljubezino.

Vendar sem občutil v tej enotni skupini med igro Renza Riccija in igro tovaršev veliko razliko. Ti tovarši namreč igrajo pač prav tako naravno, realistično in precej zadrančo v kret-

njih in prenikanju kakor Ricci, toda Riccijeva govorica je docela drugačna in njegovo gibanje do skrajnosti omejeno. Ricci ima čisto svojsko manirno govorico, rafinirano gladko tekoče, le redkokdaj dvignjene ali celo glasne, izvečne pa enakočne, skoraj monotoneske, vendar nikoli suhe in prazne. Ta govorica spominja na Mořissija in včasih tudi na našega Boršnika. Zdole se je, kakor da govorijo v zasanjanosti, kakor da se pogovarjajo z lastno dušo, ki jo gleda z dvignjeno glavo nad osebo pred seboj in nad vso okolico. Cesto celo komaj slíšno mrmlja ali skoraj šepeta. Da ga težko razumeš, neprestano pa priklepa pozornost in vzdržuje pri poslušalcih največjo natostenost. Vsekakor je Ricci originalen in močan govornik. Sposoben pa je tudi nepremično stati ali sloneti, obema rokama v hlačnih žepih, ali celo sedeti s hrbitom k občinstvu ter govoriti, govoriti zvonko in naglo, da imat resnično vtis, da si poslušači »udovito ubrano motonito zvonove.«

Renzo Ricci je torej brez dvoma zelo zanimiv igralec močne karakterizacije in globoke poglobljnosti v dušo vsake predstavljene osebe. Igral je nemirnega in nestaljenega pustolova v Tierijevi igri. »Tako ljudi, preb'agega moža v Violovi igri. »Skupno življenje« in dobrotnega župnika v Braccovi močni drami »Mali svetnik« ter v vseh treh vlogah dokazal, da je njegov odlični sloves utemeljen.

Arnaldo Martelli je bil izvrstn moderen bančnik v prvi in Sebastiano v trečji igri. Živahan, prijeten in ves naraven. Eva Magni je prikupna, sveža, topla ljubimka in mlada ženska v vseh treh igrah. Lola Braccini pa stasita lepa mati v prvi in drugi predstavi. Tino Bianchi in Giulio Oppi sta prav dobra mladica in igralca manjših važnih vlog. A tudi vsi ostali so vrlji sodelavci.

Tako nam je Riccijeva gostovanje prineslo polno zanimivost glede igranja in uprizoritev, glede izbora del pa Braccovo velezanimivo drama, ki bi se ugodno uvrstila v domač repertoar.

Gledališče je bilo vselej nabito polno, in je žela Riccijeva skupina obilo zasluženega toplega priznanja.

Zatemnitev od 22 do 4.30 ure

Visoki komisar za Ljubljansko pokrajino glede na odredbe dne 6. junija 1941 št. 42 in 4. maja 1943-XXI št. 46 in spriče potrebe po novi določitvi ur za zatemnitev odredje:

Clen 1. Od torka 1. junija 1943-XXI do novih določb se morajo določbe o zatemnitvi izvajati od 22. do 4.30.

Clen 2. Vse ostale določbe odredbe dne 6. junija 1941-XIX št. 42 ostanejo nespremenjene.

Ljubljana 31. maja 1943-XX.

Visoki komisar za Ljubljansko pokrajino: Emilij Grazioli.

Mesečni obrok jedilne soli za prehrano

Smatrajčo za mestino, da se omeji osebni mesečni obrok jedilne soli, odreja Visoki komisar za Ljubljansko pokrajino, da se spremeni drugi odstavek čl. 1, naredbe dne 29. decembra 1942-XXI št. 237 s predpisom za prodajo jedilne soli takole: mesečna kolичina se določa na osebo s kg 0.500 (500 gr). Ta naredba stopi v veljavlo 1. junija 1943-XXI.

Tako po incidentu z Baumgartnom, v 36. minutu, je dvignila Mladika po Trškanu na 2:1. Žabjak je, čeprav je igral samo z 10 igralci, pogumno in nevarno napadel. Do počasa pa je ostal rezultat nespremenjen.

V 2. minuti drugega polčasa je Žabjak izenačil. Levi branilec je strejkal proti strel na vrata. Vratar Mladika je žogo sigurno vlovil, ker ga je pa eden izmed napadalcev Žabjaka napadel, se da je malo umaknil, nato pa odštevil v igrišče. Sednik je odvijačal in pokazal v sredino. Med umikom je vratar z žogo prekoračil v sredino. Med umikom je vratar z žogo prekoračil v sredino. Žabjak je prešel Žabjak celo v vodstvo, nekoliko tudi po nerednosti vratarja Mladika. Zgoditek je dosegla leva zvezca. Do 40. minute se potem ni spremenovalo stanje, čeprav pa je Mladika preobrazil v »Versaški odbieski« — Metamorfoza psevdodržave dotika zloma bivše Jugoslavije. Na drugi strani je tudi pismo očeta mladega legionarja, ki se bori na tem operacijskem področju. Na tretji strani je nekaj zanimivih razmišljanj, ki so jih napisali Gianni Cagianelli (Dan v Treviso), Carmelo Briguglio (Jonska obala) in Magda Maldini (Pesništvo navadnih ljudi). Tu je objavljen tudi ženski portret slikarja Armando Baldinellija. Četrta stran je to pot posvečena organizaciji GILL in objavlja članek Iezzija Lijgija o ženskem zbirališču GILL-a, istega Iezzija poročilo o pevski tekmi v Ljubljani in poročilo o izidu mlađinskih športnih tekem. — Na peti strani so običajna poročila o delovanju Borbenih fašistov v Ljubljani in pokrajini, na šesti strani pa trije zanimivi članki, katerih avtorji so: Gian Pietro Heusch (Motivi), ki se dotika problema obrambe fašistične Revolucije, A. Pedata (Morala) in Gian Luigi Gatti, ki razpravlja tudi to pot o balkanskih vprašanjih, in sicer v težkih vrtovih o romunskem petroletu. Kakor na drugih straneh je tudi na tej nekaj zanimivih slik, ki pozivajo pestro gradivo tega izborna urejevanega tednika.

Hermes — Tobačna tovarna 2:0 (0:0)

Po burnem poteku uvodne tekme smo sklepno presojali izgled za regularen potek glavne, pravorazredne tekme med Hermesom in Tobačno tovarno. Sodnik Mehle sta se je včeraj pokazali z najboljšo strano in je imel ves čas dober pogled in sigurno piščalko. Zaledje je, da je prvega vročekrvnega Dragota Nagodeta postavil pod kap in rigozno in pravilno kačnoval vsak prestopek. Pridobili si je spoštovanje pri igralcih in gledalcih.

Moštvi sta nastopili v naslednjih postavah:

Tobačna tovarna: Oblak—Kisel, Slavo Nagode—Suhadolj, Januš, Skerjanc—Marn, Ramovič, Drago Nagode, Kostanjevič, Bezljaj.

Hermes: Rogelj I.—Antonč, Klančnik—Zadržnik, Aljančič II, Acetto—Thuma, Rogelj II, Aljančič I, Bačnik, Erzen.

Ni pa bil samo sodnik tisti ki je pripomogel k mirnemu poteku. Pohvali moramo prav takoj igralce, ki so bili najslabši sodnik ne mogel spraviti tekme v tak tir, kakor so jo včeraj oni s svojimi podvajanjimi zpadli. Tretji krivec, nič manj važen kakor prva dva, so klubsko vodstvo. Svoje igralce si certi znajo izpodobujati k prenapeti pozitivnosti — in jih s tem tudi največkrat zavedejo — so pa nedostorja sportnovo-vzgojnemu dolžnosti. Igralcu, ki se tako daleč izpozabi, bi klubsko vodstvo ne smelo ščititi hrbita in bi mu moralno dati že samo primereno lekcijo.

Moštvi sta nastopili v naslednjih postavah:

Tobačna tovarna: Oblak—Kisel, Slavo Nagode—Suhadolj, Januš, Skerjanc—Marn, Ramovič, Drago Nagode, Kostanjevič, Bezljaj.

Hermes: Rogelj I.—Antonč, Klančnik—Zadržnik, Aljančič II, Acetto—Thuma, Rogelj II, Aljančič I, Bačnik, Erzen.

Ni pa bil samo sodnik tisti ki je pripomogel k mirnemu poteku. Pohvali moramo prav takoj igralce, ki so se včeraj izključenega Nagodeta izogibali prepopovedane ostri igri. Da kazem da Nagodeta ni bila preosta, je ta dozadil se na poti pre tribuno. Gledalecem, ki so s ploskanjem odobravali sodnovo energično odločitev, je odgovoril s kretanjem, da je zbulila splošno zgražanje Res »zorenje športnik!«

Tekma je bila od začetka do konca borben in tipično prvenstvena. Dokler je Tobačna tovarna igrala kompletna, je imela še izgledne.

Samo z desetimi igralci pa se ni moglo dovolj krepko upreti Hermežanom, čeprav so nastopili brez Brodnika. Obe moštvi sta zigrali priljubljeno enako. Hermes je pokazal nekoliko več tehnike bil pa je tokrat manj poziroval.

V prvem polčasu je bila igra več čas odprtia in izenačena. Pri Tobačni tovarni sta bila najboljša Oblak in Slavo Nagode, pri Hermežanom pa Rogelj in Klančnik ter leva stran napada. Napadi so se menjavali od vrata do vrata.

Kasneje se je vigrala tudi Hermesova krilka v tedni, da je moštvo dobivalo premalo.

Tobačna tovarna je igrala v napadu.

V 22. minuti je prešel Žabjak celo v vodstvo.

Na koncu pa je Žabjak dosegel pet minut.

Edo Deržaj: Podobe

Knjiga, po kateri bodo z veseljem segli prijatelji in prijateljice planin

Ljubljana, 31. maja.
Znani pisatelj in slikar Edo Držaj je izdal v Založbi »Viharnik« zanimivo knjigo »Podobe«, posvečeno življenju v gorah, goram in prijateljem gorskega življenja.

Knjiga, ki je nedvomno zanimiv doprinos naši književnosti, je, karor sam pisatelj pravi v uvodu, nekaj svojskega. Obsegata uved, v katerem se pisatelj vrača v leto 1937, ko je izšla njegova prva knjiga »Gruh«, in nato s pikrini in ironičnimi besedami zavrača nekatere misli in pomislike, ki so nastali ob prilik izdaje te knjige. Knjiga »Podobe« bi lahko imenovali tudi »Gruh 2«.

Potem se čitatelj seznanil z alpinistom filozofom Faustinom Celestinoom Fortunatom Avreljem Leščencem, človekom, ki hoče na vsak način dokazati, da je volja vse in te nič. V prvem poglavju opisuje avtor filozofeve misli o ljudeh, toploči in še marsičem. Nato se Leščenc poda v gor, kar je lepo opisano v 2. poglavju in v 3. poglavju ga doleti prvo gorsko doživetje, kjer se prepriča, da volja res dela čudeže, a včasih le odpove. V 4. in 5. poglavju trmast filozof komaj uide smrti in v 6. se konča njegova s takšnim zaletom začeta tur. Sledi 7. poglavje dolg sestav »Frumencij Kokotec in sto izletov«, kjer se seznanimo z upokojenim svetnikom in njegovim hudo ženom, z »Gorskimi vodnikom« ge. Valburge in še mnogimi drugimi prigodami pri plezanju po nevarnih strminah. V sestavku »Razvoj v pomen spominskih knjig« v kočah nas pisatelj seznanil s tem, ki dolete novicna v gorah, kadar se mora vpisati v spominsko knjigo in še z mnogimi drugimi neprilikami, ki neprestano preživa naj v sinjih višavah. Ta sestav obsegata 12 poglavij. Zelo zanimiva je tudi zgodbica ge. Kun'gunde, ki obsegata 5 poglavij in se začne v gospojini palati

ter se po daljšem gorskem izletu nesrečno konča spet na izhod ščni točki. Prav tako zanimiv je tudi »Dololazec«, »Jubilej«, ki obsegata 6 poglavij, pa nam prikazuje življenje g. Janeza Evangelista Graparia. Zadnji sestav je povest o življenju in smrti Severina in Apolonije, obsegajoča 8 poglavij, z založnškim koncem.

Knjiga ima že poseben del Hrepnenja, ki obsegata 60 linorezov, samih znanih in priljubljenih gorskih motivov. To najnovije Deržajevo delo krase še nadaljnji izvirni linorezi, ki počivajo že itak zanimivi vsebinu. Linorezi so zelo zanimivi in dekorativno izdelani s svojstveno grafično noto. Zlasti je treba omeniti linoreze na straneh 6, 35, (Miška), 84 (Majski hrošč), 103, 125, 136 (Pajk), 139 in 142 (Gams), ki so čutom delani, prav dobro risani in tudi v knjigi zelo učinkoviti.

Ni dvoma, da bo nova knjiga vzbudila živo zanimanje med prijatelji in prijateljicami planin, saj jih bo duhu posnela v priljubljene višave, kamor so tol' k'krat plezali in kjer so doživeljili toliko lepih in nepozabnih doživljajev. S tem delom je pisatelj dokazal, da koraka trdno in vztrajno po svoji začrtani poti in da ne misli kloniti. O tem svojem delu sam pisatelj pravil: »Knjiga »Podobe« nekak Gruh 2 sem napisal na podlagi izkustva in studije. Zato je slog v nekaterih poglavjih precej svojski. Da, svojski! Solaj sem se pač pri vseh mogičnih avtorjih, Vendar, kar je, je! Kakor vidite, sem priden in poslušen učenec, velik pisatelj pa so svojski ljudje in imajo veliko velikih muh.«

Najnowojoši knjiga Držaja, posvečeno planinam in njihovim prijateljem, ki jo je izdal na dan otvoritve prav tako planinam posvečene razstave v zgornjih prostorih Oberšmelove galerije na Cesti Arielle Ree, toplo priporočamo!

DNEVNE VESTI

— Italijanski in nemški industrijski predstavniki razpravljajo o skupnih zadevah.

— Zdravnikova smrt v taksiju.

— Nesreča.

— Črtniki iz Ljubljane in okolice,

— Opozorilo kranjcem.

— Prehranjevalni zavod Visokega komisariata za Ljubljansko pokrajino obvešča vse potrošnike mesta Ljubljane, da si bo v mesecu juniju lahko nabavili na odrezek B 100 g kondenziranega paradižnika in sicer pri tvrdkah: A. Šarabon, J. Verlič, I. Jelačin in Nabavna zadružna uslužbencev drž. železnice.

— Med tramvajskimi potniki je še zmeraj mnogo takih, ki očividno še niso globlje razmišljali, kaj pomenita beseda disciplina in red. Sicer bi se ne moglo primerti, da je sprednja blagošč in sprednji del norjanosti prazen, dočim je na zadnjih ploščadih in na zadnjih stopnicah tak napad, da potniki dobesedno vise na njej. Od sprevodnika seveda ni mogoče zahtevati, da bi vsakega potnika in vsako potnico posebej povedel v voz, odnosno v sprednjo polovico saj z neprstanim prigovaranjem: »Prosim, naprej...« izvabe lep odstotek s težavo pridobivene energije. Če smo se navadili prečkati ceste na prometnejših točkah, ni dvoma, da se bomo tudi naučili, kako se je treba vesti v tramvaju, kar že davno vedo v vseh mestih na svetu, kjer imajo električno cestno železnico, trolejbus in autobuse. Tisti, ki se za red ne zmenijo in jim je disciplina tujta, bi morali vedeti, da je edino pravilno, da je izstop pri sprednjih del zadržal, da se promet tako hitre razvija in da odaode gneča s prerekjanjem in zmerjanjem, kar se zmeraj primeri, če ljudje vstopajo in izstopajo pri istih vrati. Torej se enkrat: Vstopajte samo pri zadnjih vratih in pomikajte se takoj proti sprednjemu delu voza, da boste lahko izstupili skozi sprednja vrata na svoji postaji. V ozadju lahko ostanete samo v primeru da se peljeti do končne postaje.

— Na polju slave je padel na tuniškem bojišču višji korporal Jurij Spotti, po rodu iz Gadesca Pieve Delmona pri Cremone. Pokojnik je izšel iz vrst domačega G. I. La. Bil je uvrščen najprej v sestav divizije »Ariete«, pozneje pa »Centaure«.

— Zdrav kraj, kjer umirajo še po 80. letu.

— Nadaljnji povratniki iz Vzhodne Afrike.

— Rumunski akademik predava v Rimu.

— Rumunski akademik predava v Rimu.

— Delevna Narodna banka v Rimu kaže lep razvoj, kar je razkrit predvsem ob naraščajočem čistem dobičku, ki se je povečal lani od 23.500.000 lir na 28.100.000 Dividenda na delniško glavnico ostane 4% kakor doslej. Rezerve za dotacije se zvišajo od 13.700.000 lir na 50.700.000 lir.

— Nadaljnji povratniki iz Vzhodne Afrike.

— Iz Algerijsa poročajo: Velika parnika »Vulcania« in »Saturnia« sta plula skozi gibraltarsko ožino, potem ko sta se ustavila v Gibraltaru. Oba parnika sta namenjeno v Vzhodno Afriko, od koder bosta prepejali v Italijo nove skupine italijanskih žena, otrok in starčkov iz Somalije, Eritreje in Abisinijske.

— Na polju slave je padel na tuniškem bojišču višji korporal Jurij Spotti, po rodu iz Gadesca Pieve Delmona pri Cremone. Pokojnik je izšel iz vrst domačega G. I. La. Bil je uvrščen najprej v sestav divizije »Ariete«, pozneje pa »Centaure«.

— Zdrav kraj, kjer umirajo še po 80. letu.

— Iz Verbanje poročajo: Gorska naselbina Sant'Agata uživa sloves kot oni srečni kraj, kjer se smrt nerada oglaša, zroma kjer umirajo tjudje žele po 80. letu starosti. Naj omenimo, da je mušala starost poslednjih petih prebivalcev te čudovite naselbine skupno 428 let. Najstarejši med njimi je imel 97 let, najmlajši pa 83.

— Nezgodna 30 semenščnikov. Iz Padova poročajo: Iz Thiene je prišlo v Padovo okoli 30 gojencev tamšnjega skofijstega semenščnika, da polagajo izpit na prveni licencu v skofijstvu kolegiju »Barbarigo«. Ko so stopali po hodniku, ki veže cerkev s semenškim poslopjem, se je satrji hodnik zrušil. Gojenci so padli z visine sedmih metrov na semenško dvorišče. Na kraj nezgode so prihitali semenščni uslužbenci, ki so pomagali ponešenecem. Z avtomobilom Zelenega križa, padovanskega skofa Agostinija in rugih zasebnikov so bili prepeljani v bolnišnico. Od 30 semenščnikov, starih 14 do 15 let, jih je ostalo sedem v bolnišnici, ker imajo polomljene noge in roke. Ostali so dobili latke poskodbe in so po pregledu bolnišničnih zdravnikov zapustili bolnišnico.

— Sklep arabsko muslimanskega tečaja v Rimu.

— Te dan je bilo v paladi Corsini v Rimu sklepno predavanje arabsko muslimanskega tečaja, ki je bil organiziran na pobudo središča za Bliznji vzhod, ki deluje v okviru Kr. Italijanske akademije, — Akademik Michelangelo Guđi je prikazal v zgoščenih obrisih delavnost, ki jo je

razvilo doslej omenjeno središče. Označil je smernice za nadaljnje delovanje, natančno sklepno predavanje v okviru arabsko muslimanskega tečaja prof. Franc Gabrieli, ki je očrnil zgodovinsko zanimivliko znamenitega sultana Saladina.

— Zdravnikova smrt v taksiju. 52letni zdravnik dr. Cesare Pedroni iz ulice Settala 9 se je odpeljal z takšnjem k milanskemu zdravniku prof. Ferrariju. Ko je šofer ustavil avto, je opazil, da je dr. Pedroni postal na svojem sedežu. Odprl je vrata in ga povabil, naj izstopi. Toda dr. Pedroni je postal tih in negiven. Bil je mrtev. Šofer ga je prepeljal na polikliniko, kjer so dognali, da je umrl zaradi srčne kaplj.

— Nesreča. V ljubljanski bolnišnici se združijo naslednji pomerenči, ki so bili v nju sprejeti v soboto. Jera Lipovec, 39letna žena posestnika z Jezera, si je pri pada pod voz zlomila levo nogo. — Enoleta hčerka ključnica z Vrhniko Marta Popit si je pri pada zlomila desno nogo. — Anton Knez, 7letni sin elektromonterja iz Ljubljane, se je pri pada pobil na glavi. — Fr. Šurk, 30letni delavec iz Ljubljane, se je vsekaj v denico — Francu Čuku. 18letnemu delavcu je došlo do zlomila tudi za dvotirno tramvajsko progro.

— Črtniki iz Ljubljane in okolice, ki rabijo sukanec in imajo še neizrabljene boje, naj jih nemudoma predložijo Odseku za obrtništvo, Kopovska ulica 1, radi žigosanja z imenom trgovca, pri katerem bodo dobili sukanec.

— Spored koncerta na dveh klavirih.

— Črtniki iz Ljubljane in okolice, ki rabijo sukanec in imajo še neizrabljene boje, naj jih nemudoma predložijo Odseku za obrtništvo, Kopovska ulica 1, radi žigosanja z imenom trgovca, pri katerem bodo dobili sukanec.

— Spored koncerta na dveh klavirih.

— Črtniki iz Ljubljane in okolice, ki rabijo sukanec in imajo še neizrabljene boje, naj jih nemudoma predložijo Odseku za obrtništvo, Kopovska ulica 1, radi žigosanja z imenom trgovca, pri katerem bodo dobili sukanec.

— Črtniki iz Ljubljane in okolice, ki rabijo sukanec in imajo še neizrabljene boje, naj jih nemudoma predložijo Odseku za obrtništvo, Kopovska ulica 1, radi žigosanja z imenom trgovca, pri katerem bodo dobili sukanec.

— Črtniki iz Ljubljane in okolice, ki rabijo sukanec in imajo še neizrabljene boje, naj jih nemudoma predložijo Odseku za obrtništvo, Kopovska ulica 1, radi žigosanja z imenom trgovca, pri katerem bodo dobili sukanec.

— Črtniki iz Ljubljane in okolice, ki rabijo sukanec in imajo še neizrabljene boje, naj jih nemudoma predložijo Odseku za obrtništvo, Kopovska ulica 1, radi žigosanja z imenom trgovca, pri katerem bodo dobili sukanec.

— Črtniki iz Ljubljane in okolice, ki rabijo sukanec in imajo še neizrabljene boje, naj jih nemudoma predložijo Odseku za obrtništvo, Kopovska ulica 1, radi žigosanja z imenom trgovca, pri katerem bodo dobili sukanec.

— Črtniki iz Ljubljane in okolice, ki rabijo sukanec in imajo še neizrabljene boje, naj jih nemudoma predložijo Odseku za obrtništvo, Kopovska ulica 1, radi žigosanja z imenom trgovca, pri katerem bodo dobili sukanec.

— Črtniki iz Ljubljane in okolice, ki rabijo sukanec in imajo še neizrabljene boje, naj jih nemudoma predložijo Odseku za obrtništvo, Kopovska ulica 1, radi žigosanja z imenom trgovca, pri katerem bodo dobili sukanec.

— Črtniki iz Ljubljane in okolice, ki rabijo sukanec in imajo še neizrabljene boje, naj jih nemudoma predložijo Odseku za obrtništvo, Kopovska ulica 1, radi žigosanja z imenom trgovca, pri katerem bodo dobili sukanec.

— Črtniki iz Ljubljane in okolice, ki rabijo sukanec in imajo še neizrabljene boje, naj jih nemudoma predložijo Odseku za obrtništvo, Kopovska ulica 1, radi žigosanja z imenom trgovca, pri katerem bodo dobili sukanec.

— Črtniki iz Ljubljane in okolice, ki rabijo sukanec in imajo še neizrabljene boje, naj jih nemudoma predložijo Odseku za obrtništvo, Kopovska ulica 1, radi žigosanja z imenom trgovca, pri katerem bodo dobili sukanec.

— Črtniki iz Ljubljane in okolice, ki rabijo sukanec in imajo še neizrabljene boje, naj jih nemudoma predložijo Odseku za obrtništvo, Kopovska ulica 1, radi žigosanja z imenom trgovca, pri katerem bodo dobili sukanec.

— Črtniki iz Ljubljane in okolice, ki rabijo sukanec in imajo še neizrabljene boje, naj jih nemudoma predložijo Odseku za obrtništvo, Kopovska ulica 1, radi žigosanja z imenom trgovca, pri katerem bodo dobili sukanec.

— Črtniki iz Ljubljane in okolice, ki rabijo sukanec in imajo še neizrabljene boje, naj jih nemudoma predložijo Odseku za obrtništvo, Kopovska ulica 1, radi žigosanja z imenom trgovca, pri katerem bodo dobili sukanec.

— Črtniki iz Ljubljane in okolice, ki rabijo sukanec in imajo še neizrabljene boje, naj jih nemudoma predložijo Odseku za obrtništvo, Kopovska ulica 1, radi žigosanja z imenom trgovca, pri katerem bodo dobili sukanec.

— Črtniki iz Ljubljane in okolice, ki rabijo sukanec in imajo še neizrabljene boje, naj jih nemudoma predložijo Odseku za obrtništvo, Kopovska ulica 1, radi žigosanja z imenom trgovca, pri katerem bodo dobili sukanec.

— Črtniki iz Ljubljane in okolice, ki rabijo sukanec in imajo še neizrabljene boje, naj jih nemudoma predložijo Odseku za obrtništvo, Kopovska ulica 1, radi žigosanja z imenom trgovca, pri katerem bodo dobili sukanec.

— Črtniki iz Ljubljane in okolice, ki rabijo sukanec in imajo še neizrabljene boje, naj jih nemudoma predložijo Odseku za obrtništvo, Kopovska ulica 1, radi žigosanja z imenom trgovca, pri katerem bodo dobili sukanec.

— Črtniki iz Ljubljane in okolice, ki rabijo sukanec in imajo še neizrabljene boje, naj jih nemudoma predložijo Odseku za obrtništvo, Kopovska ulica 1, radi žigosanja z imenom trgovca, pri katerem bodo dobili sukanec.

— Črtniki iz Ljubljane in okolice, ki rabijo sukanec in imajo še neizrabljene boje, naj jih nemudoma predložijo Odseku za obrtništvo, Kopovska ulica 1, radi žigosanja z imenom trgovca, pri katerem bodo dobili sukanec.

— Črtniki iz Ljubljane in okolice, ki rabijo sukanec in imajo še neizrabljene boje, naj jih nemudoma predložijo Odseku za obrtništvo, Kopovska ulica 1, radi žigosanja z imen

Cene pridelkov v prejšnjih stoletjih

Po zgodovinskih podatkih o cenah v ljubljanski okolici v 16., 17. in 18. stoletju

Ljubljana, 31. maja.

V starih časih je bilo baje vse poceni. Tako vsej misijo še dandanes nekateri, ki verjamejo, da so bili stari časi res kdaj zlati. Prave slike o cenah v starih časih si dandanes sploh ne moremo več ustvariti, ker ni pravega razmerja med tedanjim sedanjim vrednostjo posameznih vrst blaga. Nekatero blago ima dandanes povsem drugačno vrednost, kakor jo je imelo nekdaj. Vrednost blaga ni stalna, tako se ne spreminjajo le cene. Blago ima tem večjo vrednost, čim več sil zahteva izdelava in čim večja je potreba po njem. Izgubi pa tudi lahko precej svoje vrednosti, ko ga začne nadomestovati ter izpodriva drugo blago, ki je sicer manj vredno. Razumljivo je, da je cena blaga tesno povezana z vrednostjo, vendar s tem ni rečeno, da cena vedno ustreza vrednosti. Za primerjavo nekdajnih cen s sedanjih bi bilo treba presoditi, kolikor je sploh mogoče, veljavno tedanjega denarja. O denarju, ki je bil v rabi v naših krajih, odnosno v loškem gospodstvu, smo govorili v enem prejšnjih člankov po spisu zgodovinarja dr. Franca Kosa (Izvestja Muzejskega društva za Kranjsko, 1892). Tu pa naj navedemo nekaj steklih tedanjih cen, ki nas bodo zanimali še posebno, ker so bile v veljavi v ljubljanski okolici, odnosno se vsaj niso mnogo razlikovale od ljubljanskih cen.

Cenjena so bila sladka vina

V tistih časih so vino tovorili in prevažali po rekah. Na Kranjsko je vino prihajalo z juga; cenjena so bila sladka in močnejša vina. Posebno so čislali vrapcova, a tudi prosekjarja so radi pili. Kisla, lažja vina niso bila tako priljubljena kakor v novejšem času. Dolenica niso posebno čislali, kar se je kazalo tudi v cenah. Tedaj so vince zvrzali po lokalih. Povedali smo že, da je vedno držalo 40 lokalov. Listine omjenjajo lokal kot Baccall, Masz, Vieret. Lokal je bil že precej velika mera, kdor je bil manj žezen, odnosno, kdor ni hotel preveč kazati žezen. Je naročil polič vina. Lokal je držal dva poliča, polič pa dva maselca. Maselci je tedaj menda odtehtel tedanjim pivcem približno toliko kakor sedanjim »čvičkarjem« deci, ali po starem »osminku«.

Cene vina

Cene vina so se vedno spremenjale, kar tudi niso stalne cene drugih pridelkov. V primeru s tem, kar so ljudje lahko tečaj kupili za krajcar, vino nikakor niso poceni. Upoštevati je pa treba, da se je zelo podražilo že zaradi prevoza, odnosno tovorjenja. Dandanes je pač prevoz mnogo cenejši. Lokal je veljal v letih 1689 in 1711 16 krajcarjev kranjske veljave. To sicer ni bila najnižja cena, vendar mnogo cenejše vino vendar ni bilo ob dobrih letinah. V letih 1727 in 1728 je veljal lokal vina 13 krajcarjev in tretjino kranjske veljave. Po tej ceni so prodajali dolensko vino, ki je bilo najcenejše, medtem ko je bil vrapcov po 11 soldov. L. 1727 je veljal lokal starega vrapcova 16 krajcarjev, kar se jim je zdelo morda še poceni. Po isti ceni so prodajali tudi prosekjarje l. 1646. Poceni je bilo vino l. 1639, in sicer po 10 krajcarjev. Mnogo dražja so bila uvožena vina. Prodajali so tudi španško vino, ki je bilo po 4 libre lokal.

Cene žita

V primeru s poznejšimi cenami se zdi, da je bilo žito v 17. stoletju poceni. To bi si lahko razlagali tako, da je bilo v tistih časih še mnogo »spoditek« zemlje, kajti naseljenost je bila mnogo redkejša kakor dandanes. Razen tega pa tudi žita niso mogli prodajati v daljne kraje zaradi slabih prometnih razmer, tako da so ga porabili v glavnem le v mejah posameznih zemljishčnih posestev. Ne smemo pa nikdar pozabljati, da je bilo v naših krajev treba uvažati žito tudi v prejšnjih stoletjih, žita niso na Kranjskem pridelali nikdar dovolj za vse potrebe. Zato je imela »črta« po Savi izreden pomen: žito so dovezeli s Hrvaškega. Kljub temu je bilo žito v tem po sodbi poznalec poceni. Star pšenice je veljal l. 1614. 3 gld. 12 kr. Cene so se precej spremnile. L. 1636 je bila pšenica po 3 gld. 34 krajcarjev nemške vojave, l. 1640 pa znatno cenejša, le po 2 gld. Naslednje leto je bila pšenica še cenejša, po 2 gld. 24 kr. Pred približno 300 leti, leta 1645, je bila po 2 gld. 40 kr. Žito se je pšenica podrobila do l. 1711, ko je bila po 4 gld. kranjske veljave. Uradne cene, kakor jih je računalno loško gospodstvo v letih 1560., 1577., 1578., 1579. in 1586., so bile: po 15 kr. merica pšenice, 10 kr. merica rži in 5 krajcarjev merica ovsa. L. 1635, je pa veljal star ovsa 80 krajcarjev nemške veljave, čez dve leti že goldinar, l. 1638. pa 1 gld. 36 kr. L. 1641. je bil mnogo cenejši; veljal je le 40 kraj-

carjev, a leta 1645. se je podražil na 1 gld. 20 krajcarjev. Oves so v starih časih bolj cenili kakor dandanes in so ga tudi, kakor kaže, vedno pridelovali. Dandanes održavamo veliko hranilno vrednost ovsja, ki vsebuje med žiti največ maščob, vendar se ljudje še vedno niso odločili, da bi pridelovali tudi tega žita več. Soržica v starih časih v splošnem ni bila mnogo dražja od ovsja. Tako so jo prodajali l. 1640. po 1 gld. 52 kr., naslednje leto pa po 2 gld. 8 kr.

Meso so tehtali na funte

V starih časih so v nekaterih krajih prodajali meso »na okos«, ne da bi ga tehtali. (O tem se bomo pogovorili o drugi priliki, kako so n. pr. prodajali meso v Ljubljani.) Mesu navadno ni bilo draga. Vendar se je včasih tudi zelo podražilo, n. pr. ko so nastopile živalske kužne bolezni. Po vojnah, ki so trajale dolga leta in po slabih letinah, ko so zaradi lakote pokali živilo, je bilo meso zelo draga. Kmetje niso nikdar porabili mnogo mesa, čemur je treba tudi v veliki meri prisposavati, da v starih časih ni bilo drag. Tola meso je bilo vedno takoj poceni. L. 1768. je bila predpisana cena mesa za gorenjsko okrožno glavarstvo na 6 kr. za funt. Mesari so želeli, naj bi bilo meso po 6 krajcarjev in pol. Slanino so prodajali l. 1704. po 10 kr. kranjske veljave. Pozneje se je podražila, tako da je l. 1711. veljala 17 krajcarjev, naslednje leto 16 krajcarjev, a l. 1723. se je zopet poceni na 10 krajcarjev. — Razumljivo je, da je bila poceni tudi živila, ker je bilo že takoj poceni meso. Najdražji so bili seveda konji. L. 1620. je veljal konj

15 tolarjev. L. 1630. so plačevali za par kostrunov po 18 reparjev ali 72 krajcarjev. Pred približno 300 leti je veljalo jagnje eno libro. V drugi polovici 16. st. so veljala tri teleti 2 gld. 10 kr. Tedaj so bile kokosi po 3 krajcarjev, a pred 300 leti so jih prodajali po 4 krajcarje. Perutnina in jajca se ne zdiata poceni. L. 1618. so pa vendar lahko kupili 8 do 10 jajc za krajcar.

Maso in sir

Maso so kmetje pri nas vedno izdelovali predvsem za prodajo. Sami so ga porabili mnogo manj kakor so ga prodali. Škofješka okolica slovi že davno po svojih izvrstnih mlečnih izdelkih. Zanimalo vas bo, po čim so prodajali maslo pred dobrimi 300 leti. L. 1618. je veljal funt masla 8 krajcarjev. Funt sir je pa veljal l. 1630. 4 šilinge. — Da v tistih časih ni bil drag tudi kruh, je razumljivo samo po sebi. Po čem je pa bil prav za prav, ni tako lahko ugotoviti. Vemo, da so kmetje v nekaterih krajih dajali za biro duhovniku pred 300 leti tudi kruh kruha, če pa niso dali kruha, so plačali groš. Kakšni so kmečki kruhi kruha, je znano. Takšen kruh je lahko tehtal tudi po 5 kg. — Blago, ki so ga uvažali, je bilo drag, pač zarali težavnih prometnih razmer. Funt riže je veljal l. 1661. 24 kr., citrona 8 krajcarjev, 3 oranže 4 krajcarjev in lot cimeta 10 kr.

Ce bi hoteli dobro presoditi te cene, bi morali poznati še plače v tistem času. L. 1639. je zrcala plača sodniškega pisarja 30 gld. na leto, solicitatorja 18 gld., dveh Škofjeških graščinskih čuvajev 13 gld. in vratrja 12 gld. K temu je treba še primoriti, da je dota bogatejšega kmečkega dekleta v začetku 18. stoletja znašala okrog 300 gld.

Pogovori s čitatelji

„Proti meni je naperjeno!“

Pogovori s čitatelji so potrebni od časa do časa že zaradi tega, ker je treba tolaziti nekatere, ki si vedno domisljajo, da letijo vse osti tega sveta na nje. Res so nesrečni, kajti, če razen resničnih krvic, ki se gode ljudem na zemlji, vidijo še namišljene žalitve, pač ne morejo imeti nikdar vesele. Cestitamo lahko samo spoštovanemu dopisniku da uživa zakonsko in družinsko srečo tako dolgo, ter da ga pri tem ne motita puder in krema; morda sta celo priporogla, da je sreča tem večja ter trajnejša. V pogovorih s čitatelji nočemo nikomur krasiti preprčanja zato pač smo sleherni — kdro more — tudi verjeti, da sta za zakonsko srečo neobhodno potrebuje puder in krema. — Prav tako naj pride do besede spoštovanega neznanega dopisnika, ki je bilo, tudi »prot nji naperjeno!«

Čankar je bil precej ognjevit, v nekaterih stavkih celo preveč. Zlasti pretirana v nepravljivosti se mi zdi trditev, da je popleskanih in namazanih večina žensk. Ko imamo toliko skrbi, kje bi naj vzele voljo, in rez in sredstva za »pleskanje in mazanje?« Ni mi povsem jasno, ali strogi ženski sodnik prišteva v isto vrsto s hipermodernimi modnim lutkami, ki si barvajo lase, rdeče oči, nohte in barvajo ustnice, brijejo obrvi itd. — tudi one žene, ki si negujejo obraz z dravniško praporčeno hormonsko kremo in skromno s pudrom? Če je tako, potem je seveda med nami neštečo gršnic. Sem dvačetrdesetletna poročena žena. V otroških letih sem mnogobolehal in ker me spremjam vse življene težave, mi to zapušča na obrazu vidno sled. Tako nepravljivo je slišati od sorodnikov in znank: »Kako slab izgledas!« Ali je torej gršnica, če si zakriva bleedic obraza s trobico rdečila in pudra? In koliko je resnih delavničnih žen, ki si pomagajo prav tako kakor jaz, ko si ne morejo prizadeti drugače rdečice na obraz! Ali nas bo pisec postavil vse v vrsto s punčarami, ki nimajo drugega dela, kakor da se mažejo ves dan? Žebole bi pojasnila. Uporabljam izključno preparate ki ih zdravniško preizkušene in neškodljive priporoča tudi naše časopis.

Pri vseh težavah, ki jih imajo takšne resne delavne žene, si nakopavajo še bridkosti zaradi tega, ker je nekdo ošvirknil namazane ženske. Čemu se vznemirjajo, ko imajo toliko drugih srb in ko bi se ne smele čuti prizadete? Uporabljajo hormonske kreme in podobne čudeže — morda celo po zdravniškem predpisu in nikakor niso nočemo jenati vere, da je vse to rekeljnam hump ter da se še ni nobena žena pozdravila s takšno kremo. Ne moremo je prisiliti, naj verjamejo v zdravilno moč sonca in zraka. Kam jo naj prištevamo? Med dunčare? S tem prištevanjem je težava: človek se po naključju otre na izumetljiven obraz, pa ne razmisli mnogo. kam

kdo znašal nad našimi ženami in dekleti nekatere, ki si vedno domisljajo, da letijo vse osti tega sveta na nje. Res so nesrečni, kajti, če razen resničnih krvic, ki se gode ljudem na zemlji, vidijo še namišljene žalitve, pač ne morejo imeti nikdar vesele. Cestitamo lahko samo spoštovanemu dopisniku da uživa zakonsko in družinsko srečo tako dolgo, ter da ga pri tem ne motita puder in krema; morda sta celo priporogla, da je sreča tem večja ter trajnejša. V pogovorih s čitatelji nočemo nikomur krasiti preprčanja zato pač smo sleherni — kdro more — tudi verjeti, da sta za zakonsko srečo neobhodno potrebuje puder in krema. — Prav tako naj pride do besede spoštovanega neznanega dopisnika, ki je bilo, tudi »prot nji naperjeno!«

Pri vseh težavah, ki jih imajo takšne resne delavne žene, si nakopavajo še bridkosti zaradi tega, ker je nekdo ošvirknil namazane ženske. Čemu se vznemirjajo, ko imajo toliko drugih srb in ko bi se ne smele čuti prizadete? Uporabljajo hormonske kreme in podobne čudeže — morda celo po zdravniškem predpisu in nikakor niso nočemo jenati vere, da je vse to rekeljnam hump ter da se še ni nobena žena pozdravila s takšno kremo. Ne moremo je prisiliti, naj verjamejo v zdravilno moč sonca in zraka. Kam jo naj prištevamo? Med dunčare? S tem prištevanjem je težava:

človek se po naključju otre na izumetljiven obraz, pa ne razmisli mnogo. kam

sem pa na najboljši poti v zakonski stan.

— To je neumnost!

— Kaj... neumnost? To je res velik pogum, da tako strogo obsojaš pri drugih to, za kar si se sam odločil.

— Ah, saj to že dovolj obžalujem. Za zakonski stan nisem bil rojen prav nič bolj kakor ti...

— Kar se mene tiče, nisem tako trdno preprčena, da si zadel pravo. Nasprotno, postavljam vtorzna žena...

— Etienetta, nikar se mi ne posmehuj.

Resno ga je pogledala.

— Zelo se motiš, dragi moj. Presojaš me po sebi in v tem je tvoja napaka. Da, grofu Steingelu hčeti biti vzorčna žena...

— No, dobro... toda... jo je prekinil, — kaj pa oni dan?

— Ah, oni dan... si me napadel liki divja zver. Izgubila sem bila razsodnost. Mar sem mogla prica krovati, da me boš tako napadel? Saj si bil na videz čisto pamet in zdelo se mi je, da si hladni liki led. Naenkrat mi je pa zavrela kri... V prvi vrsti bi pa rada vedela, kaj želiš zdaj od mene.

— Tebe.

— Saj ne pripadam več sebi.

— Se pa osvobodi.

— Čemu neki?

— Da bi pobegnila z meno.

— Ah, to je torej tvoja najnovješa ideja.

Sočutno se je ozrla na Kristijana in njena svilena dlan ga je pobožala po obrazu.

— Čuj, dragi moj Kristijanček, mislim, da je na-

počil najugodnejši trenutek, da se malo spameruješ. Tvoja žena je bila pri meni...

Prebledel je, nervozno stisnil zobe in se presečeno ozri na Etienetto.

— Kaj? Drznila si je priti celo sem?

— Da, s tvojim očetom, dragi moj... Kaj si nista tega povedala?

— No, še tega bi bilo treba! To sta si drznila?

— Seveda, bila sta v skrbih zaradi tvojega duševnega stanja in tudi moja navzočnost v tem kraju ju je vznemirjala. Gospa Vernierova je prišla k meni prosit me, da bi se ne sestajala s teboj in da bi tis zaprla svoja vrata...

Kristijanov obraz je zalašila kri.

— Kaj me smatrata za otroka? Stražita me, morda me hočeta celo zapreti... Mar sem norec?

— Ah, zdi se mi, da se tvoja žena boji, da bi se ti utegnilo to prijetiti.

— Saj se tudi bo, če bom še nekaj časa živel tako, kakor doslej... Čuj, Etienetta... tako ne morem več živeti. Če je moja rodbina mislila, da se bom lahko prilagodil njihovemu rednemu in trenzemu meščanskemu življenju, pač niso poznali mojega pravega značaja, toda moja potrebitnost je že izčrpana. Ne bom več mogel prenašati težke praznini dnevi in enoličnega bremena rodbinskih večerov...

Ljudje, ki zdaj med njimi živim, so kakor čreda na paši. Jeden, pijo in spe, pri tem pa celo misljijo, da tudi žive. Toda jaz sem tega že sit. Potrebujem nekaj čisto drugega,